

været til Undskyldning for den provisoriske Lovs Udstedelse. Jeg beder erindret, at jeg under ingen- somhelst Form vil vedkende mig at have sagt No- get i denne Sag til Undskyldning. Jeg har gi- vet Grunde, fuldt vidende om, at Ansvarret fore- ligger for den, der har et Ansvar, baade juridisk og moralsk. Jeg har Intet ansøgt til Undskyld- ning, jeg har kun ansøgt de Grunde, som be- vægede den daværende Indenrigsminister til at tage den Bestemmelse, som blev tagen, og jeg er over- bevist om, at han kun lidet vilde sætte Pris paa, om jeg ansøgte hans Grunde som Noget, der kunde kaldes Undskyldninger.

Minestad: Ja, vi staa jo egentlig her og trættes om Keiserens Skjæg; der foreligger jo ikke nogen Indstilling eller noget Afstemningspunkt angaaende denne Sag. (Winther: Det kunde jo være, at der kom et). Det kunde jo være, der kom et, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds saa rigtigt bemærker, og naar det kommer, saa er Dieblisset til at tale udførligt derom, men saalænge det ikke er kommet, er der vistnok mindre Grund til det, saa staa Sagen med Hensyn til dette Punkt, saaledes som den ærede Ordfører forleden Dag sagde lige overfor det ærede Medlem for Hjøsteds Amts 2den Valgkreds (Sagd), at det var den allerbehageligste Art Mod- stand, som angriber i Motiverne, men derimod i Resultatet er overensstemmende med En selv, og i Resultatet er man jo foreløbigt i alt Fald ind- til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kommer med Noget, ent- om, at der ikke er Anledning til at gjøre Noget. Det er derfor ogsaa kun nogle enkelte spredte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, navn- lig fordi enkelte af den ærede Ordførers Bemærk- ninger vare rettede direkte mod Mindretallets Be- tænking. Dertil hævregner jeg navnlig det, at den ærede Ordfører fremhævede det som lidet hen- synsfuldt overfor det høje Landsting, at Mindre- tallet saaledes var gaaet hen og havde dispo- neret over Landstinget og sagt, at det vilde nok gaa med og vedtage Loven i den Skikkelse, i hvilken den var vedtaget af Folkethinget. Jeg maa imidlertid bemærke, at denne Ud- talelse vilde have været paa sin rette Plads, hvis der var gjort en almindelig Bemærkning fra Min- dretallets Side om, at naar Folkethinget og Re- gjeringen vare enige om en Sag, saa fulgte Lands- thinget nok med, men der findes jo ikke den sjer- neste Antydning af nogen saadan almindelig Be- mærkning i vor Udtalelse; vi have jo kun sagt, at der var en høj Grad af Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vilde blive endelig vedtaget i Landstinget i samme Skikkelse, i hvilken det var vedtaget her, ikke fordi der altid er en høj Grad af Sandsynlighed for, at Landstinget vil ved- tage det, der her var vedtaget, men fordi der med Hensyn til denne Lov aabenbart kun var saare

liden Grund til at tro, at Landstinget vilde have forhindret dens Udkomme, efter at det tidligere havde vedtaget et paa yderlig faa Punkter nær dermed aldeles overensstemmende Forslag. Det, som Landstinget ganske kort i Forveien havde vedtaget, var jo ganske stemmende med det, som Folkethinget kort efter vedtog, det var kun afvi- gende derfor for det Første deri, at der i Forsla- get var indkommet en 1ste Linie lydende saaledes: „Indtil der udkommer en Lov, indeholdende al- mindelige Bestemmelser for Benyttelsen af Havne“, dernæst deri, at der stod „ifølge Forslag“ i Stedet for „ifølge Begjæring“ og endelig for det Tredie deri, at Broer vare medtagne. Det af Landsting- et vedtagne Forslag var altsaa kun afvigende fra det af Folkethinget vedtagne i disse Punkter, og jeg tror altsaa nok, at jeg uden i mindste Maade at krænke det høje Landsting, hvad der aldeles ikke er min Mening, har kunnet udtale mig saaledes, at det var overveieende sandsynligt, at Landstinget vilde være gaaet ind paa det af Folkethinget ved- tagne Forslag. Naar den ærede Ordfører dernæst fremhævede, at det havde været rigtigere af Re- gjeringen at holde sig til, hvad Folkethinget havde vedtaget ved 2den Behandling, fremfør til det, som det havde vedtaget ved 3die Behandling, saa synes dette mig dog virkelig ikke at have særdeles meget paa sig. Man pleier jo dog at anse den senere Behandling for at være den afgjørende frem- for den tidligere, og det laa altsaa nærmest for Regjeringen at holde sig til, hvad Folkethinget senest og kun saa Dage i Forveien havde vedta- get. Jeg mener derfor fremdeles, at naar over- hovedet en foreløbig Lov skulde udstedes, saa laa det aabenbart nærmest at udstede den saaledes som Folkethinget senest havde vedtaget den, og derimod ikke at pille en Del ud af Lovforslaget og udstede det som en provisorisk Lov, men i øvrigt kan jeg ikke indrømme det som noget Sikker, at der ikke skulde være Trang udenfor Kjøbenhavn til en saadan Bestemmelse. Vi vilde jo ikke vedtage Loven i det Omfang og i den Skikkelse, i hvilken vi nu i Dag foreslaa at ved- tage den, hvis der ikke udenfor Kjøbenhavn var Trang til den, og der er jo virkelig ogsaa Byer udenfor Kjøbenhavn, der have en betydelig Petro- leumstrafik. Saa vidt jeg veed, er det Til- fældet i Aarhus (Sjerslev: Ja). Det be- kræftes nu af det ærede Medlem fra Aarhus, som er sagkyndig i denne Henseende. Der er der, saa vidt jeg veed, 4 meget store Petroleumslagre, som foranledige, at der i Havnen drives en over- ordentlig udstrakt Petroleumstrafik. Naar det ærede Flertal i sin Betænkning har stærkt poin- teret og aftrykt en Udtalelse i Motiverne til det i Aar forelagte Lovforslag, — det findes i Be- tænkingen Pag. 2, øverst — der lyder saaledes: „at Regjeringen skulde have udtalt sig saaledes, at der aldeles ingen Trang er til nye alminde- lige Bestemmelser, sigtende til Overholdelse af